

Arrest

**nr. 108 184 van 12 augustus 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 mei 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 maart 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. KIWAKANA, die *loco* advocaat P. VAN HOECKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker en zijn Belgische partner leggen op 3 december 2010 te Borsbeek een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.2. Verzoeker dient op 6 december 2010 een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Hij wordt op 26 mei 2011 in het bezit gesteld van de F-kaart.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 22 maart 2013 de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die op 10 april 2013 aan verzoeker ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

[...]

Nationaliteit: Irak

[...]

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42 quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980: het geregistreerde partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd.

Uit de informatie van het administratief dossier en de gegevens van het rijksregister blijkt dat de verklaring wettelijke samenwoning tussen betrokkenen op 25/01/2012 door onderlinge overeenstemming werd stopgezet.

Betrokkene werd uitgenodigd om documenten aan te brengen die zijn sociale en economische integratie in België aantonen zoals vereist in artikel 42quater, §1, derde lid van de wet van 15.12.1980.

Betrokkene werd uitgenodigd door de gemeente Borsbeek maar ging daar niet op in.

Aangezien betrokkene ervoor gekozen heeft om tot op heden niet in te gaan op deze uitnodiging en niets voor te leggen, kan geen verder onderzoek gevoerd worden.

Het recht van verblijf van betrokkene wordt daarom ingetrokken.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoeker.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de materiële motiveringsplicht. Hij licht het middel als volgt toe:

“[...] De bestreden beslissing werd genomen op grond van het feit dat het geregistreerd partnerschap tussen verzoeker en zijn partner werd beëindigd en op het feit dat verzoeker niet is ingegaan op de uitnodiging om documenten te bezorgen die zijn sociale en economische integratie in België aantonen.

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent uitdrukkelijk gesteld :

“Betrokkene werd uitgenodigd om documenten aan te brengen die zijn sociale en economische integratie in België aantonen zoals vereist in artikel 42 quater, paragraaf 1, 3de lid van de Wet van 15.12.1980.”

Nochtans stelt artikel 42 quater, paragraaf 1, 3de lid van de Wet van 15.12.1980 enkel :

“Paragraaf 1. In de volgende gevallen kan er door de Minister of zijn gemachtigde gedurende de eerste drie jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :

3° de burger van de Unie, die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt. ”

Artikel 42 quater, paragraaf 1, 3de lid voorziet nergens in een uitnodiging om documenten aan te brengen die de sociale en economische integratie in België aantonen.

De motivering van de bestreden beslissing is op dat punt foutief."

3.2.1. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 voorziet dat de motivering van een administratieve beslissing de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief aangeeft op basis waarvan deze is genomen. Er wordt immers duidelijk aangegeven dat de bestreden beslissing is genomen in toepassing van artikel 42quater, § 1, (eerste lid), 4° van de Vreemdelingenwet en op grond van de vaststelling dat het geregistreerde partnerschap dat werd aangegaan werd beëindigd. Er wordt toegelicht dat de verklaring van wettelijke samenwoning op 25 januari 2012 door onderlinge overeenkomst werd stopgezet. Verder wordt gemotiveerd dat verzoeker werd uitgenodigd om stukken voor te leggen in de zin van artikel 42quater, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet die zich mogelijk konden verzetten tegen een beëindiging van het verblijfsrecht, doch dat verzoeker niet inging op een uitnodiging hiertoe van de gemeente Borsbeek en er aldus geen verder onderzoek in deze zin kon gebeuren. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig en stelt verzoeker in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 is niet aangetoond.

Verzoeker laat voorts na aan te tonen op welke wijze artikel 4 van de wet van 29 juli 1991, dat slechts bepaalt in welke gevallen de formele motiveringsplicht niet van toepassing is, zou kunnen geschonden zijn.

3.2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij het nemen van de beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

De materiële motiveringsplicht dient te worden beoordeeld in het raam van de toepassing van de bepalingen van artikel 42quater, § 1 van de Vreemdelingenwet zoals dit gold op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing:

"In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde gedurende de eerste drie jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie:

1° [...];

2° [...];

3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

5° [...].

[...]

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Verzoeker betwist het determinerende motief in de bestreden beslissing niet dat de verklaring van wettelijke samenwoning in onderlinge overeenkomst met zijn partner werd stopgezet en dat aldus toepassing kon worden gemaakt van artikel 42^{quater}, § 1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt enkel dat de motivering in de bestreden beslissing foutief is, nu “*artikel 42^{quater}, §1, derde lid*” van de Vreemdelingenwet volgens hem niet voorziet in de mogelijkheid tot het voorleggen van documenten betreffende de sociale en economische integratie in België. De Raad merkt evenwel op dat verzoeker het artikel 42^{quater}, § 1, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet verwacht met het artikel 42^{quater}, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet. Deze laatste bepaling, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, voorziet wel degelijk dat in voorkomend geval rekening dient te worden gehouden met onder meer de sociale en economische integratie in België en hieruit volgt dan ook dat de betreffende vreemdeling de gelegenheid dient te krijgen eventuele nuttige gegevens in dit verband over te maken aan het bestuur. Het betoog van verzoeker kan dan ook niet worden aangenomen, laat staan dat dit al zou kunnen leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Er dient te worden vastgesteld dat de uiteenzetting van verzoeker niet toelaat te besluiten dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend dertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS